

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 3To/11/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3521010360
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 10. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Roman Hargaš
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2023:3521010360.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Romana Hargaša a sudcov JUDr. Michala Eliaša a JUDr. Milana Straku v trestnej veci proti obžalovanému A. B., nar. XX.XX.XXXX v C., trvale bytom D., E. XXX/XX, pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1, 3 písm. c) Trestného zákona, na verejnom zasadnutí dňa 19. októbra 2023 prejednal odvolanie prokurátora Okresnej prokuratúry Nové Mesto nad Váhom proti rozsudku Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom zo dňa 18. októbra 2022, sp. zn. 3T/64/2021 a takto

rozhodol:

I. Podľa § 316 ods. I Trestného poriadku sa odvolanie poškodeného A. F. zamietajú, pretože bolo podané neoprávnenou osobou.

II. Podľa § 319 Trestného poriadku sa odvolanie prokurátora zamietajú, pretože nie je dôvodné.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom zo dňa 18. októbra 2022, sp. zn. 3T/64/2021 bolo rozhodnuté tak, že obžalovaný A. B. podľa § 285 písm. a) Trestného poriadku sa oslobodzuje spod obžaloby prokurátora Okresnej prokuratúry v Nové Mesto nad Váhom, sp. zn. Pv 342/19/3304 - 56 zo dňa 24.9.2021, pre skutok právne posúdený ako prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1, ods. 3 písm. c) Trestného zákona, ktorého sa mal dopustiť na tom skutkovom základe, že:

„dňa 23.03.2019 v čase krátko po 17.00 hod. v meste D., v záhradkárskej osade zvanej G., na pozemku patriacom k záhradnej chatke číslo XXXX, po tom, čo pristúpil k jej vlastníkovi, poškodenému A. F., sediacemu v tom čase na stoličke pri predmetnej chatke číslo XXXX, menovaného spredu silno udrel rukou do oblasti pravej strany tváre, pričom následkom tohto úderu poškodený spadol zo stoličky v smere do ľavej zadnej strany, na lavicu železo - drevenej konštrukcie, pričom v dôsledku úderu silnej intenzity do oblasti pravej časti tváre utrpel pomliaždenie mäkkých tkanív hlavy a tváre, zlomeninu hornej čeľuste, jarmovej kosti, spodiny a vonkajšej strany pravej očnice (zlomeninu zygomatico-maxilárneho komplexu vpravo), a v dôsledku následného nárazu na lavicu železo - drevenej konštrukcie utrpel z hľadiska medicínskeho ťažké zranenie, a to zlomeninu IX. - XII. rebra vľavo, pomliaždenie sleziny s trhlinami sleziny a zakrvácanie pod puzdro sleziny tzv. subkapsulárny hematóm, pričom na základe týchto zranení bol poškodený hospitalizovaný v nemocnici od 23.03.2019 do 02.04.2019, kedy bol poškodený okrem iného obmedzený v kontakte so spoločenským prostredím, dňa 01.04.2019 sa musel podrobiť operačnému zákroku a celkovo najmenej v období dvoch mesiacov bol poškodený obmedzený vo fyzickej aktivite, manuálnej práci a činnosti, behu, rýchlej chôdzi, čiastočne aj v psychickej aktivite, pričom v dôsledku utrpených zranení bol poškodený práceneschopný do 30.06.2019,“ pretože nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý je obžalovaný stíhaný.

Zároveň okresný súd rozhodol podľa § 288 ods. 3 Trestného poriadku tak, že sa poškodený A. F., nar. XX.X.XXXX, trvale bytom D., B. D. H. XX/XX a poškodená I. J. K., L., so sídlom K. G. X, M., IČO: XXXXXXXXX odkazujú so svojimi nárokmi na náhradu škody na civilný proces.

Citovaný rozsudok okresného súdu nenadobudol právoplatnosť, pretože proti nemu podal v zákonnej lehote odvolanie prokurátor a poškodený v neprospech obžalovaného. Prokurátor odvolanie písomne odôvodnil, kde v úvode dôvodov odvolania poukázal na argumentáciu okresného súdu v odôvodnení napadnutého rozsudku. Ďalej uviedol nasledovné:

„S rozhodnutím súdu, ktorým podľa § 285 písm. a) Trestného poriadku oslobodil obžalovaného A. B. spod obžaloby tunajšej okresnej prokuratúry sa nie je možné stotožniť, nakoľko podľa názoru prokuratúry súd prvého stupňa pri rozhodovaní nesprávne vyhodnotil skutkový stav veci.

Podľa § 156 ods. 1, 3 písm. c) Trestného zákona sa trestného činu ublíženia na zdraví dopustí ten, kto inému úmyselne ublíži na zdraví, uvedený čin spácha a spôsobí ním ťažkú ujmu na zdraví.

Skutok, ktorý sa obžalovanému kladie za vinu a zároveň konanie obžalovaného, ktoré malo za následok vznik zranení poškodeného, bolo podľa názoru prokuratúry jednoznačne preukázané. Je nesporné, že skutok sa stal len medzi obžalovaným a poškodeným, a preto je možné vinu obžalovaného preukázať len výpoveďami samotných "aktérov" a znaleckým dokazovaním. Výpovede svedkov sú len sprostredkovanými svedectvami, na ktoré nemožno pri rozhodovaní o vine, resp. nevine obžalovaného prihliadať.

Obžalovaný od začiatku popiera spáchanie skutku, ktorý mu je obžalobou kladený za vinu. Vo vymyslenej výpovedi poškodeného vidí motív, a to financie. Obžalovaný popiera, že by poškodeného akokoľvek udrel do tváre, či už úder otvorenou dlaňou (fackou) ale aj úder päšťou alebo akýkoľvek útok s úmyslom spôsobiť ublíženie na zdraví poškodenému. Spôsob napadnutia je pritom významný vzhľadom na spôsobené zranenia v oblasti tváre s ohľadom na závery znaleckého posudku a výpoveď znalca na hlavnom pojednávaní.

Zo znaleckého posudku D. K., jeho dodatku a následne aj z výsluchu znalca na hlavnom pojednávaní jednoznačne vyplýva, že zranenie poškodeného vzniklo v priamej súvislosti s fyzickým incidentom, ku ktorému došlo dňa 23.3.2019. Ďalej uviedol, že mechanizmom vzniku zranenia - úderom do tváre a nárazom chrbta o tupé predmety, je možné spôsobiť predmetné zranenia, avšak útok do tváre bol vedený s najväčšou pravdepodobnosťou päšťou. Na hlavnom pojednávaní znalec uviedol, že zranenie poškodeného - zlomenina tváre, najčastejšie vzniká úderom ruky zovretej v päšť, prípadne kopom, alebo aj jedným úderom so silnou intenzitou násillia. Zároveň spochybnil tvrdenie obžalovaného, že poškodený mal padnúť zo 40cm výšky z múrika na pravú stranu a tak si spôsobiť zranenie hlavy, zdá sa mu to menej pravdepodobné, je toho názoru, že takýto pád by zanechal stopy na koži.

S poukazom na vyššie uvedené mám za to, že bolo dostatočne preukázané protiprávne konanie obžalovaného. Stotožňujem sa s názorom súdu, že v tomto prípade existujú dve verzie o vzniku zranení poškodeného, avšak znaleckým dokazovaním (či už v prípravnom konaní alebo na hlavnom pojednávaní) bola jedna z týchto verzií - verzia obžalovaného, vyvrátená, resp. je možné ju považovať za výrazne nepravdepodobnú, nemajúcu žiadnu oporu vo vykonanom dokazovaní, okrem výpovede samotného obžalovaného. Skutok uvedený v obžalobnom návrhu sa stal, dopustil sa ho obžalovaný, ktorý ním naplnil všetky zákonné znaky skutkovej podstaty prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1, 3 písm. c) Trestného zákona, ako po stránke objektívnej, tak po stránke subjektívnej.

Vzhľadom na uvedené navrhujem, aby Krajský súd v Trenčíne podľa § 321 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku zrušil napadnutý rozsudok o oslobodení obžalovaného spod obžaloby a podľa § 322 ods. 1 Trestného poriadku vrátil vec Okresnému súdu Nové Mesto nad Váhom, aby ju v potrebnom rozsahu znovu pojednal a rozhodol.“

Poškodený odvolanie písomne odôvodnil prostredníctvom splnomocnenca, kde uviedol nasledovné:

„Poškodený považuje napadnuté rozhodnutie za nesprávne, nakoľko je v rozpore s vykonaným dokazovaním a následne so záujmami poškodeného na náhradu škody.

Súd v rozpore s prvotnou výpoveďou poškodeného, ktorá je obsahom vznesenia obvinenia zo dňa 31.12.2020, uviedol priebeh incidentu v napadnutom rozhodnutí. Dokonca aj z výsluchu znalca si súd vybral časť jeho výpovede bez ďalších súvzťažností, čoho dôsledkom je nesprávne rozhodnutie. Napr. na s. 8 napadnutého rozhodnutia súd uvádza, že znalec nevylúčil ani možnosť vzniku zranení hlavy poškodeného po páde na tvrdý povrch ako uvádza obžalovaný, ale súd neuviedol podstatnú časť výpovede znalca, ktorý vylúčil tvrdenie obžalovaného, že poškodený sa mal do hlavy udrieť pádom na

cestičku, ktorá nie je tvrdá, ale ide len o vychodenú pôdu. Rovnako tak súd postupoval pri všetkých výpovediach, z ktorých vybral časť, vyhovujúcu súdu pre oslobodenie obžalovaného, hoci iné, ďalšie časti jednotlivých výpovedí výslovne potvrdzovali spáchanie skutku obžalovaným.

Poškodený bol nesporne napadnutý obžalovaným otvorenou dlaňou do pravého oka, v dôsledku čoho poškodený spadol na ľavú stranu a zacítil bolesť v ľavej časti na rebrách a rozkroku. Tento mechanizmus úderu popisuje poškodený v priebehu celého prípravného konania a vyplýva aj z lekárskeho správ, na základe ktorých bol vyhotovený znalecký posudok č. 094/19 zo dňa 05.09.2019 znalca D. D. K. k spôsobeným zraneniam poškodeného. Poškodený bol na hlavnom pojednávaní vypočúvaný až dňa 09.06.2022, tzn. po viac ako 3 rokoch od incidentu zo dňa 23.03.2019, len mesiac potom ako poškodený spadol dňa 15.05.2022 zo strechy chaty a zlomil si ruku, tzn. jeho výpoveď zo dňa 09.06.2022 bola ovplyvnená jeho zlým zdravotným stavom. Aj napriek tomu, súd bral do úvahy len túto výpoveď poškodeného, bez toho, aby posudzoval jeho skoršie výpovede a dával ich do komparácie s lekáskymi správami a so ZP č. 094/19. Takýto postup súdu nie je v súlade so zákonom a je v rozpore s vykonanými dôkazmi, zabezpečenými v prípravnom konaní. Nemôže byť na ťarchu poškodeného, že súd vypočul poškodeného prvýkrát na hlavnom pojednávaní až po viac ako 3,5 roku od incidentu a dokonca v zdravotnom stave, ktorý značne ovplyvnil, skreslil celý incident.

Taktiež záver súdu, že skutok sa nestal, nakoľko poškodený popiera, že by ho obžalovaný napadol päšťou, pričom znalec uvádza, že zranenia poškodeného mohli vzniknúť jedine päšťou, resp. silným úderom. Súd sa v napadnutom rozhodnutí ani nezmenil o dôkaz, ktorý je obsahom súdneho spisu, preukazujúcom osobnosť obžalovaného, ktorý dlhé roky pracoval ako SBS — vyhadzovač v nočnom klube, tzn. jeho úder dlaňou ako uvádza poškodený môže dosiahnuť intenzitu úderu päšťou. Preto záver súdu, že skutok sa nestal, lebo samotný poškodený popiera pästné napadnutie od obžalovaného, nemá oporu vo vykonanom dokazovaní.

Súd až umelo vytvoril v napadnutom rozhodnutí viacero verzií napadnutia, hoci od počiatku až do konca existovala len jedna verzia: obžalovaný bez upozornenia napadol poškodeného úderom otvorenou dlaňou do pravého oka, v dôsledku čoho poškodený spadol zo stoličky a narazil na roh lavice zo železnej konštrukcie. Tento mechanizmus vyplýva z prvej výpovede poškodeného, z lekárskeho správ a zo ZP č. 094/19, ktoré sú dôkazmi vzniknutými bezprostredne po incidente. Akékoľvek iné závery súdu sú len z neskorších výpovedí, ovplyvnenými plynutím času s dôsledkami ich nepresností, na ktorých postavil súd napadnuté rozhodnutie.

Poškodený si riadne a včas uplatnil nárok na náhradu škody v celkovej výške 6.336,52 EUR, ktorý pozostáva z nasledovných zložiek:

- a) Náhrada škody - bolestné a sťaženie spoločenského uplatnenia vo výške 3.950,70 EUR - podľa ZP č. 094/19 zo dňa 05.09.2019, bodové hodnotenie zranenia poškodeného predstavuje spolu 195 bodov, čo pri hodnote bodu 20,26 EUR predstavuje peňažné vyjadrenie zranenia vo výške 3.950,70 EUR.
- b) Náklady spojené s liečbou v celkovej výške 52,89 EUR (náklady za prevoz sanitkou z BA do MY dňa 04.02.2019 vo výške 10 EUR, lieky a ďalšie cestovné 20,01 EUR + 4,75 EUR + 4,50 EUR + 13,63 EUR)
- c) Trovy právneho zastúpenia v celkovej výške 2.332,93 EUR

Obžalovaný konal protiprávne, v dôsledku čoho utrpel poškodený zranenia, ktoré si vyžadovali liečbu a tým vznikla poškodenému škoda na zdraví ako aj na majetku.

Napadnuté rozhodnutie je tak nesprávne, preto poškodený navrhuje odvolaciemu súdu, aby bolo napadnuté rozhodnutie zrušené a aby bola obžalovanému v odsudzujúcom rozsudku uložená povinnosť nahradiť poškodenému škodu v celkovej výške 6.336,52 EUR.“

K odvolaniu prokurátora sa písomne vyjadril poškodený prostredníctvom splnomocnenca, kde uviedol nasledovné:

„Poškodený sa v celom rozsahu stotožňujem s dôvodmi uvedenými v Odvolaní prokurátora, ktorý veľmi jasne, zrozumiteľne vystihol podstatu danej trestnej veci, ktorá Okresnému súdu Nové Mesto nad Váhom, z dôvodu prílišného formalizmu, unikla.

Len upriamujem pozornosť na záver prokurátora, že skutok a zároveň konanie obžalovaného, ktoré malo za následok zranenie poškodeného, boli jednoznačne preukázané. Najpodstatnejším je rovnako záver prokurátora, že nakoľko skutok sa stal len medzi obžalovaným a poškodeným, vinu obžalovaného možno preukázať jedine ich výpoveďami a znaleckým dokazovaním.

Zo znaleckého dokazovania jednoznačne vyplýva, že zranenie poškodeného vzniklo v priamej súvislosti s incidentom, ku ktorému došlo dňa 23.03.2019.

Prokurátor v odvolaní uvádza, že obžalovaný považuje výpoveď poškodeného za vymyslenú a ako motív vidí financie. Na tomto mieste si dovoľujem, v mene poškodeného uviesť, že poškodený dlhodobo riadne pracuje, stará sa o svoju manželku a mal. syna a nemá záujem o financie, získané svojim fyzickým poškodeným s následkom fyzického hendikepu, nepredvídateľných následkov v budúcnosti. Žiadne financie poškodenému nestoja za bolesť, ktorú prekonal, operačné zákroky, s ktorými je vždy spojené riziko prežitia a následkov, za stres s prípadnej straty zamestnania. Skutok sa stal dňa 23.03.2019, tzn. pred takmer 4-mi rokmi, počas ktorých poškodený nedostal žiadne financie, len stres s príp. straty zamestnania z dôvodu fyzických následkov zranenia, takže údajný motív poškodeného vymyslieť si, že ho napadol obžalovaný, aby tak získal financie je nielen nenaplnený, ale aj absurdný, zvrátený a čisto účelový zo strany obžalovaného. V podstate iný motív poškodeného ani obžalovaný uviesť nevie. Pre poškodeného je celé trestné konanie značne zaťažujúce, či už finančne (musí platiť advokáta) alebo psychicky (vec nie je už 4 roky uzatvorená a poškodený sa stále musí vracieť späť do incidentu zo dňa 23.03.2019).

Znalec nesporne spochybnil výpoveď obžalovaného, že by poškodený mal utrpieť zranenia pádom a zlomeninu tváre pripisuje s najväčšou pravdepodobnosťou úderu päšťou.

Na základe uvedených skutočností, poškodený považuje Odvolanie prokurátora za dôvodné, nesporne vyvracajúce nesprávne závery oslobodzujúceho rozsudku súdu, ktorý trpí značnými vadami prílišného formalizmu, zmätočnosťou, ktorých dôsledkom je nesprávne právne posúdenie skutku.

Preto sa poškodený pripája k návrhu prokurátora zrušiť oslobodzujúci rozsudok súdu a vrátiť vec súdu na nové pojednanie a rozhodnutie.“

K odvolaniu prokurátora a poškodeného sa písomne vyjadril obžalovaný prostredníctvom obhajcu, kde uviedol nasledovné:

„V trestnej veci vedenej pred Okresným súdom Nové Mesto nad Váhom pod sp. zn. 3T/64/2021, proti obž. A. B., nar. XX.X.XXXX. predkladáme súdu k doručenému Odôvodneniu odvolania Okresnej prokuratúry Nové Mesto nad Váhom proti rozsudku zo dňa 18.10.2022 ako i k Odvolaniu poškodeného, A. F., nasledovné vyjadrenie:

Odôvodnenie odvolania prokuratúry považujeme v celom rozsahu za nedôvodné, poukazujúc najmä na odôvodnenie napádaného rozsudku, z ktorého naopak je zrejmé, že dôkazy vykonané v priebehu trestného konania nie sú spôsobilé k ustáleniu iného záveru súdu, ako toho, že v konaní nebolo preukázané, že sa stal skutok, pre ktorý je obžalovaný stíhaný. Prokuratúra vo svojom odôvodnení odvolania poukazuje najmä na tú skutočnosť, že skutok, ktorý sa obžalovanému kladie za vinu a zároveň konanie obžalovaného, ktoré malo za následok vznik zranení poškodeného, bolo jednoznačne preukázané, pričom nespornosť má vyplývať z výpovedí samotných „aktérov“ ako i znaleckého dokazovania.

Z výpovedí samotných „aktérov“ naopak nie je absolútne možné ustáliť, že konaním obžalovaného prišlo k naplneniu skutkovej podstaty prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1, 3 písm. c) Tr. Zákona, keďže samotný poškodený produkoval nielen v prípravnom konaní, ale i v konaní pred súdom viaceré verzie svojej výpovede, v ktorých popisoval priebeh skutku, pričom rozpornosť týchto verzií bola potvrdená aj vykonaným znaleckým dokazovaním, ktoré taktiež nemožno považovať za dôkaz, na ktorý odkazuje prokuratúra vo svojom odôvodnení odvolania, a ktorý by preukazoval, že prišlo k protiprávnemu konaniu obžalovaného zakladajúceho znaky obžalovaného prečinu.

V tomto kontexte je potrebné poukázať na odôvodnenie napádaného rozhodnutia, kedy súd dôkladne a dôsledne poukazuje na rozpory uvádzané poškodeným a nadväzujúce vykonané znalecké dokazovanie, kedy sám znalec nielen pri vypracovaní znaleckého posudku, ale i pri svojom výsluchu dostatočne, jasne, zrozumiteľne a odborne zaujal stanovisko, z ktorého je potrebné spolu so samotnými výpoveďami poškodeného a obžalovaného uzatvoriť, že pochybnosti, ktoré vyvstali z vykonaného dokazovania, odôvodňujú aplikovanie zásady in dubio pro reo, v zmysle ktorej súd potom v pochybnostiach rozhodne v prospech obžalovaného.

Vzhľadom k uvedeným skutočnostiam považujeme preto odvolanie prokuratúry proti rozsudku zo dňa 18.10.2022 za nedôvodné a navrhujeme, aby odvolací súd v zmysle ust. § 319 Trestného poriadku odvolanie Okresnej prokuratúry Nové Mesto nad Váhom zamietol.

K doručenému odvolaniu poškodeného zo dňa 21.12.2022, ktorým poškodený podal odvolanie proti rozsudku Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom sp. zn. 3T/64/2021, a ktorým napádané rozhodnutie považuje za nesprávne pre rozpor s vykonaným dokazovaním a následne so záujmami poškodeného na náhradu škody, uvádzame, že takto podané odvolanie zo strany poškodeného nemá oporu v

ustanoveniach Trestného poriadku s tým, že poškodenému prislúcha právo podať odvolanie len v rozsahu vymedzenom v ust. § 307 ods. 1 písm. c) Tr. poriadku, v zmysle ktorého poškodený môže podať odvolanie len pre nesprávnosť výroku o náhrade škody, pričom takýto výrok má logicky oporu len vo výroku o vine. Taktiež z ust. § 288 ods. 3 Tr. poriadku vyplýva, že ak súd obžalovaného spod obžaloby oslobodí, odkáže poškodeného s jeho nárokom na náhradu škody vždy na civilný proces, prípadne na konanie pred iným príslušným orgánom. Z uvedeného je teda možné uzatvoriť, že ak sa poškodený v prípade oslobodzujúceho rozsudku proti takémuto výroku odvolal, je osobou neoprávnenou na podanie odvolania a jeho odvolanie je potrebné zamietnuť, ako odvolanie podané neoprávnenou osobou z dôvodu, že nárok na náhradu škody možno priznať len odsudzujúcim rozsudku. Keďže odvolanie poškodeného proti oslobodzujúcemu rozsudku smeruje svojou povahou proti výroku o vine, takéto odvolanie poškodenému neprislúcha a je preto potrebné v zmysle ust. § 316 Tr. poriadku takéto odvolanie zamietnuť.“

Na verejnom zasadnutí, konanom o podanom odvolaní, nadriadený prokurátor krajskej prokuratúry sa stotožnil s odvolaním, ako aj jeho písomnými dôvodmi a navrhol mu vyhovieť. Obhajca obžalovaného navrhol odvolanie prokurátora podľa § 319 Trestného poriadku (ďalej len „Tr. por.“) ako nedôvodné zamietnuť a zamietnuť odvolanie poškodeného, pretože bolo podané neoprávnenou osobou.

Skôr ako odvolací súd mohol pristúpiť k preskúmaniu napadnutého rozsudku na základe podaného odvolania z hľadísk, uvedených v ustanovení § 317 Tr. por., bol povinný v zmysle § 316 ods. 1 Tr. por. najskôr skúmať, či odvolanie bolo podané okrem iného aj osobou oprávnenou na podanie odvolania.

Z odvolania poškodeného vyplýva, že poškodený podal odvolanie proti výroku napadnutého rozsudku o odkázaní poškodeného so svojim nárokom na náhradu škody na civilný proces podľa § 288 ods. 3 Tr. por.

Kto je osobou, oprávnenou podať odvolanie proti rozsudku, upravuje ustanovenie § 307 Tr. por. Podľa § 307 ods. 1 písm. c) Tr. por. ak tento zákon neustanovuje inak, rozsudok môže odvolaním napadnúť poškodený pre nesprávnosť výroku o náhrade škody. Súdna prax ustálila, že v prípade oslobodzujúceho rozsudku je výrok o odkázaní poškodeného na civilný proces podľa § 288 ods. 3 jediným možným (obligatórnym) výrokom o náhrade škody, z ktorého dôvodu poškodený nie je osobou oprávnenou podať odvolanie proti takémuto výroku o náhrade škody. S poukazom na uvedené odvolací súd dospel k právnenému záveru, podľa ktorého v prejednávanom prípade odvolanie poškodeného proti výroku o náhrade škody napadnutého oslobodzujúceho rozsudku okresného súdu napíňa znaky odvolania podaného neoprávnenou osobou v zmysle § 316 ods. 1 Tr. por. Preto odvolací súd zamietol odvolanie poškodeného tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Krajský súd v Trenčíne, ako súd odvolací, nezistiac dôvody pre zamietnutie odvolania prokurátora podľa § 316 ods. 1 Tr. por. a ani dôvody pre zrušenie napadnutého rozsudku podľa § 316 ods. 3 Tr. por., na podklade podaného odvolania prokurátora podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť výrokovej časti napadnutého rozsudku, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Svoju prieskumnú povinnosť odvolací súd okrem vytýkaných chýb zameril aj na prípadné chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, avšak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por. Na základe vykonania svojej prieskumnej povinnosti v uvedených zákonných medziach odvolací súd dospel k záveru, že odvolanie prokurátora nie je dôvodné.

Pokiaľ ide o správnosť postupu konania, ktorý predchádzal vydaniu odvolaním prokurátora napadnutého výroku oslobodzujúceho rozsudku okresného súdu, z obsahu odvolania a jeho dôvodov vyplýva, že v podanom odvolaní nie sú vytýkané chyby takéhoto procesného charakteru, pričom odvolací súd nezistil v postupe okresného súdu ani existenciu takýchto procesných chýb, v odvolaní nevytýkaných, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 317 ods. 1 Tr. por.

Pokiaľ ide o správnosť samotnej, odvolaním prokurátora napadnutej výrokovej časti rozsudku okresného súdu, z odvolania prokurátora a z vyššie citovaného obsahu jeho písomných dôvodov vyplýva, že prokurátor v dôvodoch odvolania proti napadnutému rozsudku okresného súdu namietal správnosť postupu okresného súdu pri hodnotení vykonaných dôkazov, na základe ktorého hodnotenia dôkazov okresný súd dospel k záveru o nepreukázaní, že sa stal skutok, pre ktorý je obžalovaný stíhaný. Podľa názoru odvolacieho súdu prokurátor teda namietal nesprávnu aplikáciu § 2 ods. 12 Tr. por. okresným súdom pri hodnotení vykonaných dôkazov v zmysle § 321 ods. 1 písm. b) Tr. por., pričom podľa názoru

prokurátora pri správnom hodnotení dôkazov mal okresný súd dospieť k záveru, že skutok sa stal a spáchal ho práve obžalovaný.

V súvislosti s odvolaním prokurátora namietanou správnosťou hodnotenia vykonaných dôkazov zo strany okresného súdu odvolací súd považuje za potrebné poukázať na to, že hodnotenie vykonaných dôkazov v trestnom konaní upravuje ustanovenie § 2 ods. 12 Tr. por. Podľa tohto ustanovenia orgány činné v trestnom konaní a súd hodnotia dôkazy podľa svojho vnútorného presvedčenia, založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne, nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán. Zákon pritom neustanovuje nijaké pravidlá pokiaľ ide o mieru dôkazov potrebných na preukázanie určitej skutočnosti, ani váhu jednotlivých dôkazov. Voľné hodnotenie dôkazov je dôsledkom zložitej duševnej činnosti a vytvára sa logickým úsudkom. Orgány činné v trestnom konaní a súd musia vo svojom rozhodnutí zdôvodniť svoje vnútorné presvedčenie. Vnútorné presvedčenie je odôvodnené objektívnymi skutočnosťami a je ich logickým dôsledkom. Možno preto teda preskúmať, či postup pri vytváraní vnútorného presvedčenia bol správny a či vnútorné presvedčenie je dôvodné. Ak teda okresný súd postupuje pri hodnotení dôkazov dôsledne podľa § 2 ods. 12 Tr. por., to znamená, že ich hodnotí podľa vnútorného presvedčenia, ktoré je založené na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo, ako aj v ich súhrne a urobí logicky odôvodnené úplné skutkové závery, nemôže odvolací súd podľa § 321 ods. 1 písm. b) Tr. por. zrušiť napadnutý rozsudok ani preto, že by bolo možné na základe hodnotenia vykonaných dôkazov v súlade s ustanovením § 2 ods. 12 Tr. por. dospieť aj k iným do úvahy prichádzajúcim skutkovým výsledkom. V takom prípade by totiž nebolo možné napadnutému rozsudku okresného súdu vytknúť žiadnu vadu v zmysle ustanovenia § 321 ods. 1 písm. b) Tr. por. V tejto súvislosti odvolací súd považuje za potrebné zdôrazniť aj to, že ani v prípade, ak by skutkový stav vecí nebol podľa názoru odvolacieho súdu správne zistený, pretože okresný súd by nehodnotil správne dôkazy vykonané vo veci samej, teda v súlade s ustanovením § 2 ods. 12 Tr. por., môže odvolací súd upozorniť okresný súd len na to, v ktorých smeroch sa má konanie doplniť, alebo čím sa treba znovu zaoberať, nesmie však udeľovať záväzné pokyny o spôsobe hodnotenia dôkazov.

Podľa odôvodnenia napadnutého rozsudku, na obsah ktorého týmto odvolací súd poukazuje v zmysle jednoty rozhodnutia súdu prvého a druhého stupňa, okresný súd na základe vykonaného dokazovania dospel ku skutkovému záveru, podľa ktorého vykonané dôkazy v zmysle § 285 písm. a) Tr. por. bez akýchkoľvek pochybností nepreukázali, že sa stal skutok, pre ktorý bola na obžalovaného podaná obžaloba.

Na základe preskúmania vecí, odvolací súd dospel k záveru, že skutkové zistenia okresného súdu majú úplnú oporu vo výsledkoch vykonaného dokazovania a nevykazujú vady, ktoré by mali základ v nesprávnej aplikácii ustanovenia § 2 ods. 12 Tr. por., ako aj v nesprávnej aplikácii jednej zo základných zásad trestného konania, a to zásady „v pochybnostiach v prospech obvineného“. Z vyššie citovaného obsahu odôvodnenia odvolania odvolací súd konštatuje, že prokurátor v dôvodoch odvolania ani nenamietá, že by skutkové závery okresného súdu nemali oporu v tom, čo vyplynulo z vykonaného dokazovania na hlavnom pojednávaní, resp. že by bol postup okresného súdu rozporný s ustanovením § 2 ods. 12 Tr. por. v zmysle vyššie uvedeného teoretického rámca, ale sa len domáha vyvedenia iných záverov, iného hodnotenia dôkazov s tým, aby odvolací súd nariadil okresnému súdu, čo má vyvodiť z vykonaných dôkazov (ustáliť skutkové závery o spáchaní skutku obžalovaným tak, ako mu to dávala obžaloba za vinu). Takejto požiadavke však odvolací súd v zmysle vyššie uvedených úvah o oprávnení odvolacieho súdu preskúmať správnosť postupu okresného súdu pri hodnotení dôkazov nemôže v žiadnom prípade vyhovieť, keďže odvolací súd nemá právomoc udeľovať okresnému súdu záväzné pokyny o spôsobe hodnotenia dôkazov (nemá právo prikazovať, o ktoré konkrétne dôkazy má oprieť skutkový stav vecí a aké konkrétne závery má z vykonaných dôkazov vyvodiť). Odvolací súd môže upozorniť okresný súd len na to, v ktorých smeroch sa má konanie doplniť, alebo čím sa treba znovu zaoberať.

S poukazom na obsah odôvodnenia napadnutého rozsudku a na základe preskúmania obsahu spisového materiálu odvolací súd dospel k záveru, že okresný súd sa v odôvodnení napadnutého rozsudku riadne vypořiadal so všetkými okolnosťami, významnými pre rozhodnutie a dal riadne odpovede, prečo nedospel k záverom, vyvedenia ktorých sa domáhal prokurátor v dôvodoch svojho odvolania. Odvolací súd musí tiež konštatovať, že argumentácia okresného súdu, o ktorú oprel svoj

záver o nepreukázaní skutku, pre ktorý je obžalovaný trestne stíhaný, má úplnú oporu v obsahu vykonaného dokazovania.

Ako vyplýva z odôvodnenia napadnutého rozsudku, okresný súd na základe svojho postupu pri hodnotení dôkazov dospel k záveru, že na hlavnom pojednávaní vykonané dôkazy nie sú podľa jeho názoru dostatočné na to, aby mohol na týchto dôkazoch založiť svoje neochvejné a nespochybniteľné presvedčenie o vine obžalovaného zo spáchania skutku, pre ktorý bola na neho podaná obžaloba. Okresný súd podľa názoru odvolacieho súdu v odôvodnení napadnutého rozsudku podrobne, logicky a opierajúc sa o argumenty, ktoré majú úplnú oporu vo výsledkoch vykonaného dokazovania, vysvetlil, prečo ho výsledky vykonaného dokazovania nepresvedčili bez akýchkoľvek pochybností o preukázaní, že sa skutok stal. Preto odvolací súd z uvedených dôvodov nezistil skutočnosť, ktoré by mohli viesť k odôvodnenému záveru o porušení ustanovenia § 2 ods. 12 Tr. por. a nesprávnej aplikácii zásady v pochybnostiach v prospech obvineného okresným súdom pri hodnotení dôkazov vykonaných na hlavnom pojednávaní, teda odvolací súd nezistil vady napadnutého rozsudku v zmysle § 321 ods. 1 písm. b) Tr. por.

Na základe preskúmania argumentácie prokurátora v dôvodoch jeho odvolania odvolací súd vo svetle výsledkov vykonaného dokazovania dospel k záveru, že v dôvodoch odvolania prokurátora ohľadne zisťovania skutkového stavu veci je poukazované na výpoveď poškodeného, ktorá podľa názoru prokurátora vyvracia pravdivosť tvrdení obžalovaného. S takouto argumentáciou sa odvolací súd nemohol stotožniť, nakoľko takýto postup pri hodnotení dôkazov nie je súladný s ustálenou súdnou praxou, podľa ktorej ak súd stojí pred úlohou zhodnotiť vierohodnosť dvoch v podstatných bodoch diametrálne odlišných dôkazov, nemôže nevierohodnosť jedného z týchto dôkazov odôvodniť len okolnosťami, ktoré svedčia o vierohodnosti druhého dôkazu (viď R 6/1970). Preto podľa názoru odvolacieho súdu okresný súd v súlade s ustanovením § 2 ods. 12 Tr. por. (a aj v súlade so zásadou „v pochybnostiach v prospech obvineného“) dospel k správne a zákonne záveru, podľa ktorého pri ustaľovaní skutkových okolností prejednávaneho prípadu musí vychádzať z verzie prezentovanej obžalovaným.

K dôvodom odvolania prokurátora ohľadne hodnotenia dôkazov krajský súd považuje za potrebné uviesť, že prokurátor v tejto svojej argumentácii uvádza, že okresný súd pri ustaľovaní skutkového stavu nemal vychádzať z výpovede obžalovaného, ale mal vychádzať z výpovede poškodeného a dožaduje sa, aby nápravu v tomto smere zabezpečil odvolací súd. Odvolací súd k takejto požiadavke prokurátora v dôvodoch jeho odvolania uvádza, že ako už bolo vyššie uvedené, takúto právomoc nemá, keďže aj v prípade, ak by v prejednávacom prípade teoreticky nebolo zo strany okresného súdu postupované pri hodnotení dôkazov v súlade s ustanovením § 2 ods. 12 Tr. por., odvolací súd by mohol upozorniť okresný súd len na to, v ktorých smeroch by sa malo konanie doplniť, alebo čím by sa mal znovu zaoberať, nesmel by však udeľovať záväzné pokyny o spôsobe hodnotenia dôkazov, teda ani udeľovať okresnému súdu príkazy, z ktorých konkrétnych dôkazov (napr. z výpovede poškodeného) by mal vyvodiť svoje skutkové závery.

V neposlednom rade odvolací súd uvádza, že okresný súd tým, že oslobodil obžalovaného spod obžaloby, nepovedal, že sa skutok nestal, len vyslovil záver, že sa nepodarilo preukázať, že sa skutok stal.

Na podklade odvolania prokurátora odvolací súd skúmal aj správnosť napadnutej výrokovej časti rozsudku okresného súdu z hľadiska existencie prípadných ďalších väd, v odvolaní prokurátora nevytýkaných, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

Z tohto hľadiska odvolací súd považuje za potrebné poukázať na to, že podľa § 371 ods. 1 Tr. por. dovolanie možno podať, ak

- a) vo veci rozhodol nepríslušný súd,
- b) súd rozhodol v nezákonnom zložení,
- c) zásadným spôsobom bolo porušené právo na obhajobu,
- d) hlavné pojednávanie alebo verejné zasadnutie bolo vykonané v neprítomnosti obvineného, hoci na to neboli splnené zákonné podmienky,
- e) vo veci konal alebo rozhodol orgán činný v trestnom konaní, sudca alebo prísediaci, ktorý mal byť vylúčený z vykonávania úkonov trestného konania,

- f) trestné stíhanie bolo vykonané bez súhlasu poškodeného, hoci jeho súhlas sa podľa zákona vyžaduje,
- g) rozhodnutie je založené na dôkazoch, ktoré neboli súdom vykonané zákonným spôsobom,
- h) bol uložený trest mimo zákonom ustanovenej trestnej sadzby alebo bol uložený taký druh trestu, ktorý zákon za prejednávaný trestný čin nepripúšťa,
- i) rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia; správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemôže skúmať a meniť,
- j) bolo uložené ochranné opatrenie, hoci na to neboli splnené zákonné podmienky,
- k) proti obvinenému sa viedlo trestné stíhanie, hoci bolo neprípustné,
- l) odvolací súd zamietol odvolanie podľa § 316 ods. 1, hoci na to neboli splnené zákonné dôvody, alebo zbral na vedomie späťvzatie odvolania obhajcom alebo osobou uvedenou v § 308 ods. 2 napriek tomu, že obvinený nedal výslovný súhlas na späťvzatie odvolania,
- m) pred podaním obžaloby generálny prokurátor zrušil právoplatné rozhodnutie prokurátora po lehote uvedenej v § 364 ods. 3,
- n) bol obvinenému uložený trest odňatia slobody na doživotie a súd rozhodol, že podmiennečné prepustenie z výkonu tohto trestu nie je prípustné.

Na základe preskúmania napadnutého rozsudku okresného súdu z uvedených dôvodov odvolací súd v prejednávanom prípade nezistil existenciu väd napadnutého rozsudku, uvedených v ustanovení § 371 ods. 1 Tr. por.

Podľa § 319 Tr.por. odvolací súd odvolanie zamietne, ak zistí, že nie je dôvodné. Keďže s poukazom na vyššie uvedené odvolací súd dospel k záveru, že odvolanie prokurátora nie je dôvodné, rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Toto rozhodnutie bolo prijaté hlasmi členov senátu v pomere 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomu uzneseniu zákon nepripúšťa žiadny ďalší riadny opravný prostriedok.